

KAPITOLA DRUHÁ

SMYSL ŽIVOTA

MEZIPLANETÁRNÍCH DUŠÍ

Lidský život má smysl jen do určité míry a jen pokud je žit ve prospěch lidstva.

Wole Soyinka, *The Man Died* [Člověk zemřel]

Každé vtělení má nějaký účel. Meziplanetární duše se mohou v životě zaměřit jednoduše na péči o lidi, poněvadž pocházejí z míst, kde je normální respektovat a přijímat ostatní. Nebo může být jejich životním posláním převratný objev v oblasti medicíny či astronomie nebo nějaký jiný přínos civilizaci.

Přínos k evoluci lidstva

Nová inkarnace je vždy záměrná. Ať už je duše pozemská nebo meziplanetární, předem naplánovaný životní program se spustí ve chvíli, kdy duše vstoupí do těla. Meziplanetární duše přicházejí na Zemi, aby se podělily o svoji moudrost a pomohly lidstvu. Každá meziplanetární duše přichází na Zemi, aby přinesla pokrok, jenž odpovídá stupni vývoje na její mimozemské domovské planetě. Meziplanetární duše mohou mít pouze jediný životní úděl, a to pomoc lidstvu. Ale bývá taky poměrně běžné, že meziplanetární duše přichází na Zemi se dvěma cíli – přispět k pokroku na Zemi a rozšířit perspektivu a životní styl na své domovské planetě. Nezapomínejme také, že všechny duše, pozemské i meziplanetární, přicházejí na Zemi za účelem svého vlastního rozvoje. Nyní se podíváme na záznamy klientů, které ukazují, jak meziplanetární duše zlepšují zdraví všeho živého na Zemi i jinde.

Záznam Jaredovy regrese popisuje jeho intenzivní minulý život. Díky tomu jsme odhalili, že je meziplanetární duše, a zjistili jsme, jaký má v současném životě úkol. Představte si, že sedíte vedle mne, zatímco provázím tuto duši regresí. Máte přístup k mým myšlenkám, jež se odvíjely podle toho, jak regrese postupovala.

Jared: Zvýšení vibrací Země prostřednictvím bolesti

Je krásný slunečný den, asi někde v Řecku. Předě mnou je velký bílý chrám, kolem postávají lidé. Mám na sobě zlaté sandály a vlající roucho. Mám dlouhé blond vlasy v jakémsi účesu.

Připadám si jako princ. Jsem velmi hezký. Po mé pravici stojí žena s dlouhými černými vlasy. Je neskutečně nádherná.

Pod námi prochází průvod. Myslím, že jsem nahoře na stadionu.

Jsem ve středním věku. Cítím se dobře, spokojeně a šťastně. Na klíně mám nějakou velmi důležitou velkou knihu z papyru, přidržuji ji pravou rukou.

Je to šťastný den, všichni se usmívají. Dole teče řeka a po ní plují zářivé zlaté čluny. Jsem na poušti, ale není vedro. Slunce mi nespaluje kůži jako obvykle. Fouká mírný větrík a ve stínu

palem je příjemně.

Černovlasá žena se na mne usmívá. Také se na ni usměju.

Má velmi přitažlivě namalované oči. Po její pravici je její manžel, myslím, že je to král. Nejsem sluha. Jsem jen o jeden stupeň níž než ona. Lidé mi také vzdávají úctu, ale ne tolik jako králi a jeho manželce. S černovlasou ženou jsme dobří přátelé.

Máme spolu romantický vztah.

Vidím, jak se v dálce průvod stáčí podél řeky. Král je velký, sedí na trůně. Tváří se vážně a zamyšleně. Chtěl bych si s královnou povídat a radovat se, ale asi by to nebylo vhodné.

Už se stmívá. Náhle mám pocit, že jsem uprostřed silného víru energie, jež pulzuje v levandulově zbarveném kruhu. Nevidím nic jiného než tuto čistou barvu. V současném životě si často vybírám ke spolupráci lidi, kteří nosí tuto barvu. Mí průvodci mi říkají, že tato barva vyjadřuje lásku. Říkají mi, že i když se zdá, že je v životě všechno špatně, je tu stále i spousta dobrého. Říkají mi, že láska je to nejvyšší. Vize levandulové barvy se objevila, když jsem byl se ženou, jako připomínka, že musíme stále hledat v životě raději pozitiva než negativa.

Tato první ukázka Jaredova minulého života dokazuje, že nemůže být vždy tím, kdo je u moci, že musí přijmout i podřízenou roli.

To, že miluje černovlasou ženu, je také cenným poznatkem. Další regrese odhalila více o spojení Jaredovy duše s touto ženou, což je důkaz, že nedostatek romantických vztahů v současném životě není pro Jaredovu duši dlouhodobý problém.

Během této regrese opustil Jared jeden minulý život a přešel k druhému. Nejprve jsem chtěla vědět, z jakého důvodu ho jeho duchovní průvodci přivedli k jiné inkarnaci. Přejít do jiného života během jedné regrese totiž není běžná věc. Přesun k druhému minulému životu ukazuje, jak je pro Jareda důležité milovat ještě někoho dalšího.

Teď cítím koně v horském průsmyku. Mohl by to být jiný minulý život. Sedím na koni a mám na sobě plášť. Vypadá to na rytíře z řádu templářů. Je vážně chladno; myslel jsem, že na poušti bude horko. Jsem unavený, přede mnou jsou dva muži v brnění. Za mnou jsou ještě další.

Ruku mám položenou na tmavohnědé sedlové brašně.

Na brašně je symbol půlměsíce.

V brašně je nacpaná důležitá kniha. Jsem muž, ale nejsem ani silný, ani moc chytrý. Jsem zodpovědný za mince ukryté v knize.

Teď jsem na bazaru. Jsou tu zvířecí kůže napnuté na tyčích, dávají trochu stínu. Myslím, že mám v ruce váček s penězi. Pohlédnu přes ulici, kolem projede dřevěná kárka na kolečkách.

Vidím před sebou něco jako kostel či chrám. Vydám se k němu a vejdu dovnitř.

Někdo drží zlatý táč, hodím mu na něj váček s penězi. Cítím pulzující světlo. Je tu kněz. Dívá se na mne. Pulzující světlo je v mé vizi, ale není to součást scény. Pulzuje díky tomu, co jsem

udělal s penězi. Vzdát se peněz je dobré. Cítím se mnohem lehčeji. Starost o váček s penězi mě tížila. Otáčím se a odcházím. Opět cítím pulzující světlo.

Nastal poslední den v mém životě. Je tu jen stará chatrč a rozpadající se plot. Jdu s vědrem ven pro vodu. Mám ze svého života dobrý pocit. Jsem zpátky v chatrči a pokládám vědro s vodou na dřevěný stůl. Malým okýnkem pronikají dovnitř sluneční paprsky. Jsem velmi unavený, lehnu si, abych si odpočinul. A je to. Umřel jsem.

Jen tak se vznáším. Vzdal jsem se peněz. Mohl jsem být bohatý, ale to nebyla správná cesta. Ty peníze nebyly pro mne.

Opět vnímám purpurový kruh, jenž mi připomíná hodnotu lásky. Milovat jiné víc než sebe sama byla důležitá lekce tohoto života. Vzdal jsem se peněz, aby ostatní měli to, co potřebují.

Tyto dva minulé životy dokazují, že Jared není osoba, která všemu velí, že je jen obyčejný člověk, jenž se stará jen o to, aby daroval peníze potřebným. Toto chování nás učí, jakou hodnotu má život z perspektivy, která není egoistická, kdy člověk není zahleděný jen do sebe. Jak se naše duše vyvíjí, pokora se stává klíčovou vlastností. Navíc láska k ostatním značí vyspělost duše. Prostřednictvím těchto dvou minulých životů poukazují Jaredovi duchovní průvodci na záměr jeho současného života, jenž souvisí s tím, jak zvládl tak vyspělé chování.

Jaredova duše vystoupila v minulém životě z těla a vydala se na cestu ke spojení s božskou podstatou, jež na věky sídlí na vyšší duchovní úrovni. Pojdme se společně podívat, jaké poznání nám přináší regrese duše v této fázi vývoje. K detailům z Jaredovy regrese z vyšší sféry přikládám opět své myšlenky a komentáře.

Odcházím na svoji domovskou planetu. Je tu borový les. Letím nad ním. Je tu skalnatá hora. Pod stromy vedou podzemní tunely. Ve skále jsou vytesaná okénka. Je to krása. Nejsou tu žádné silnice. Tunely v podzemí nenarušují ráz krajiny. Krajina je tu proto, abychom po ní chodili a radovali se z ní. Ve skále je vybudovaný celý dům s několika okny. Jsou tu výtahy, jež vedou dolů k tunelům.

Připluje loď a vznese se. Pak prostě klesne do skály. Díky tomu zůstává planeta v rovnováze. Může se kopat a vrtat do skály, ale nic se nesmí vyhazovat ven na povrch. Tohle není Země. Země by také mohla fungovat tímto způsobem, ale ještě ji čeká dlouhá cesta.

Když jsem na své domovské planetě, chodím často na dlouhé procházky do lesa a lezu po skalách. Hrajeme si ve vodě, surfujeme na vlnách. Nemůžeme se utopit; nemusíme si dělat starosti, že by se nám přetrhlo lano. Je nás tupět nebo šest, surfujeme a bavíme se. Nemusíme spolu soupeřit, každý se snaží, jak nejlépe umí. Občas někdo spadne a trochu si natluče. Pak se všichni spolu smějeme, jaká to bylo hloupost zkoušet právě tento manévr. Všechny šrámy se zahojí, není třeba shánět doktora.

Civilizace na Jaredově domovské planetě je zdravější než ta pozemská. Přirozené prostředí skal, půdy, stromů a povrchu se nesmí poškodit ani zničit. Bytosti, jež tu žijí, nejsou ohroženy utonutím ani úrazem. K zajištění jejich zdraví nejsou potřeba lékaři. Navíc tu neexistuje soutěživost, nejsou tu vítězové ani poražení. Význam poselství, které Jaredovi předali jeho průvodci, je, aby povzbudil lidstvo, aby pečovalo o Zemi stejně, jako je tomu na Jaredově domovské planetě.

Ve skupině je jeden člen, jehož mám moc rád. V dnešním životě je to můj kamarád Max. Stále se usmívá a chová se ke mně velmi vřele, i když je teď „velké zvíře“. Nevím, co na mě vidí. Říká, že mám velkou odvahu. Je to silná duše. Občas mi nadává, když mě vidí lenošit a zahálet. Říká mi, že se mnou musí trochu zatřást, protože ví, že dokážu velké věci.

My dva jsme určitě na stejné vlně a vzájemně si pomáháme. Lidé jsou příliš sobečtí. Skutečná radost spočívá v pomoci ostatním. Skupina surfařů odchází, chtěl bych si ještě hrát, ale už musím jít.

Vzpomínám si na sen, ve kterém jsem uměl létat. I teď stačí, abych jen zvedl ruce, a vznesu se. Opět vidím černovlasou ženu z minulého života. Tehdy jsem patřil ke kultuře Anasaziů a ona byla moje žena. Řekli mi, že jsme se spolu setkali už mnohokrát. Teď vypadá trochu jinak. Má nos jako pták, dlouhý a ostrý jako zobák. Byla tam i její socha. Lidé si jí velmi váží. Nějakým způsobem se stará o lidi. Možná že právě kvůli tomu byl ten průvod – něco jako dožínky.

Říkají mi, že spolu létáme, protože je z mé domovské planety. Myslím, že ona ve svém současném životě také létá. Že je ve svém současném lidském těle pilotka.

Další duše, s níž jsem se setkal ve více životech než s jinými, je Max. Černovlasá žena je také duše, s níž jsem sdílel celou řadu životů. My tři jsme skvělý tým.

Pro meziplanetární duše je často mnohem složitější a únavnější inkarnovat se do lidského těla než pro pozemské duše. Ve třetí kapitole si vysvětlíme fyzické, emocionální, psychické a spirituální problémy, s nimiž se meziplanetární duše na Zemi setkávají. Jared už narazil na dvě své spřízněné duše, přestože se v současném životě s černovlasou ženou nezná.

Meziplanetární duše se často cítí osaměle, protože vědí, že jsou jiné a život na zemi je pro ně cizí. Když se Jared dozvěděl, proč ho Max neustále popichuje kvůli jeho lenosti, je pro něj snazší přijmout určité množství nátlaku, zejména od kamaráda ze stejné planety. Poněvadž mezi Jaredem a černovlasou ženou existuje duchovní pouto napříč životy, už si tolik nevyčítá, že byli v jednom z minulých životů milenci, přestože nebyli životní partneři. Díky regresí duše spatříme i duše, s nimiž nás na věky váže spojení. Jared si našel novou práci v jiném státě. Nechtěl opustit místo, kde má domov a kde žijí jeho dcery. Intuitivní vedení nám však ukáže,

co je pro nás nejlepší. Přečtěte si další část záznamu a popřemýšlejte nad tím, co mi Jared prozradil o svém životním záměru.

Můj průvodce mi nyní říká, že musím udělat další důležitý krok a odejít ze státu, kde jsem dosud žil, a přestěhovat se jinam, kde budu mít novou práci. Díky tomu se změní energie, a to mi pomůže, abych se nerozptyloval. Musím se více soustředit na svou novou práci.

Také mi říká, že jsem meziplanetární duše a pocházím z místa, jež leží mimo Sluneční soustavu. Poprvé jsem se na Zemi inkarnoval před několika tisíci lety. Mám i další průvodce, ale momentálně není důležité, abych se s nimi setkal. Primárním cílem mého života je zvýšit vibrace lidstva.

Abych dokázal splnit, k čemu jsem se pře narozením zavázal, musím si nejprve vyzkoušet, jaké to je být člověkem, protože je těžké lidem porozumět. Inkarnovat se do lidského těla je velmi bolestivé. Ale pokud zvládnete přetrpět bolest lidského těla, můžete s tím pak něco dělat. Je to, jako když vám doktor způsobí malou bolest, aby snížil velkou bolest, například když otevře zanícenou ránu, aby se rána mohla zahojit. Tím se vysvětluje trauma ze vztahů, které mě roky trápilo.

Když vidím, kolik je na Zemi bolesti, jsem z toho frustrovaný, ale jen díky tomu lidé přijdou na to, jak být a jak nebýt. Na mé domovské planetě neexistuje tak hluboké, vleklé a nervy drásající utrpení jako zde na Zemi. Učení je zkrátka mučení.

Nyní mi za očními víčky pulzuje velmi jasné světlo – jako když rozsvítíte žárovku. Někdy je však bolest dobrá, například po tréninku, je to očištná úleva. Jako když student najednou pochopí učivo. Uvědomím si, že jsem svým chováním mohl někomu ublížit. To je škola života.

Říkají mi, že jedna z mých dcer je také meziplanetární duše z mé domovské planety. Proto ji tolik trápí bolesti. Musí pochopit účel své bolesti. Ale ještě na to není připravená. Říkají mi, že nejvíc jí pomůžu tím, že půjdu dál a pošlu jí světlo, svoji energii.

Jared dostal jasnou informaci, že většinu svých životů neprožil na Zemi. Někteří mí klienti jsou meziplanetární duše, jež se na Zemi vtělily docela nedávno. Jiní, jako Jared, přišli na Zemi již před několika tisíci let, ale neinkarnují se zde tak často.

Čím je duše vyspělejší, vyvinutější a zkušenější, tím vyšší má frekvenci. V mimozemských lokalitách je vyspělejší způsob života přirozeně spojený s moudrostí. Je jen logické, že meziplanetární duše souhlasí s pozemskou inkarnací, aby s pomocí své vlastní vyšší frekvence přispěly ke zvýšení energie lidstva.

Duše se na Zemi mohou rozvíjet prostřednictvím traumatických událostí. Jared se učí, že jeho bolesti a bolesti ostatních jsou nezbytné k růstu a k pochopení pozemského života. Jestliže jsou lidé otevření růstu duše, jejich utrpení vede k transformaci, nebo, jak říká Jared, „jen díky tomu lidé přijdou na to, jak být a jak nebýt.“ Kromě toho Jared nedokáže ulevit své dceři od bolesti. Jen

ona sama musí přijmout osvětlení, jež vzejde z jejího utrpení. Stejným způsobem lze přenést Jaredovu nekonečnou lásku, podporu a energii. Doporučuji vám, abyste si znovu přečetli poslední část záznamu Jaredovy regrese, abyste lépe porozuměli svým každodenním životním útrapám.

Nyní přejdeme k další klientce Deeně, která se dozví, že jejím životním údělem je zvýšit energii vibrací Země, aby zmírnila nebezpečí lidského hněvu, jenž způsobuje všeobecnou negativitu. Deena se také dozví, že musí podporovat laskavost.

Deena: Smysluplný život v laskavé rodině a geografické místo narození

Někteří moji klienti bývají velmi překvapeni, občas dokonce zaskočení, když se při regresi ocitnou na své mimozemské domovské planetě. Klienti se dělí na dvě skupiny. Jedni mají zájem prozkoumat pouze své lidské minulé životy. Druzí buď částečně očekávají, že se dostanou i ke svým meziplanetárním zážitkům, nebo velmi rychle a snadno přijmou skutečnost, že jsou dušemi s rozsáhlými meziplanetárními zkušenostmi. Deena nebyla ani trochu ohromena, když putovala přímo na svoji domovskou planetu.

Jsem venku, jakoby na obloze. Vypadám jako člověk, ale létám. Mám křídla. Mám zlaté a bílé oblečení s páskem a střapci.

Jsem tak šťastná. Cítím se tu jako doma.

Nikoho jiného nevidím. Je tu bílý zámek, který jasně září.

Je tu mlhavá atmosféra, tak trochu jako v pohádce. Nejsem smutná, ale tečou mi slzy. Letím. Zámek je můj domov. Pláču, protože jsem konečně doma.

Jsem na nádvoří. Je tu starý moudrý muž, vypadá jako Zeus.

Právě jsem přistála. On nemá křídla jako já. Je velmi laskavý a objímá mě. Má vousy a modré oči. Myslím, že je to můj otec, nebo jiný příbuzný. Jsem bosa. Mám blondáté kudrnaté vlasy, je mi kolem dvaceti let. Nedokážu říci, jestli jsem muž, nebo žena. Vypadám spíš jako velmi hezký chlapec.

Muž je příliš starý na to, aby to byl můj otec. Hladí mě po tváři. Teď jsem na uvítací oslavě na moji počest. Je tu bílý kůň a další lidé, kteří mají křídla jako já. Nikdo z nás není ani muž, ani žena.

Ten starý muž nás má v této říši na starosti. Pochází z vyšší sféry. Má na nás dohlížet a přidělovat nám úkoly. Dává pozor, jestli se všichni vrátili domů a každého vřele přivítá. Vypadáme jako lidé, ale nejsme lidé. Moje domovská planeta je mimo Sluneční soustavu Země; jmenuje se Andromeda.

Jsem ve velké hale, kde se pořádá bohatý banket. Je to tu jako uvnitř středověkého kostela, všude jsou prapory a květiny. Je to téměř jako plovoucí město, jež se však nenachází ani na Zemi, ani na jiné planetě s podobnou hustotou. Vidím žlutou vlajku s červeným lvem. To je vlajka našeho domu.

Jak Deena popisuje svůj domov v nebeské říši, je jasné, že její

duše nepotřebuje pro své tělo hmotný a pevný povrch. Moudrou, laskavou a starostlivou osobu, z níž vyzařuje útěcha a porozumění, lze považovat za průvodce. Starý muž byl seslán z vyšší sféry, aby svým svěřencům přiděloval povinnosti a úkoly. Deena pochází z Andromedy, galaxie, jež sousedí s Mléčnou dráhou.

Je tu spousta lidí, zřejmě mě všichni znají. Chyběli mi a jsem velmi šťastná, že jsem zase s nimi. Všichni jsou jako já, je to moje rodina. Všichni vypadají, že jsou bezpohlavní. Někteří mají křídla, někteří ne. Křídla si musíte zasloužit. Křídla nám umožňují cestovat na jiná místa, kde předáváme své znalosti a vědomosti. Nemáme auta ani nevyužíváme žádnou technologii.